

דברי חכפר

57

חג עצמאות שמח!

גיליון מס 1947 *ד' אייר תשס"ה

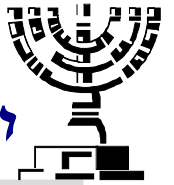
* 13 במאי 2005

כפר-הנשיא * עלון פנימי

 sachlav@kfar-hanassi.org.il

Happy Birthday

ימי חולדת

מקס מדר פיל גליק מעין טופול-כהן (נכד ב.כהן)	18.5	לורן וויאט (תושבת)	10.5
עליזה דויל	19.5	דורון אורן גלעד אגם מאיה גולן (נינה)	15.5
טוני משיח (נכדה סינה) שירית דבולט	20.5	יוני בן-חיים הדס ויסבקר	16.5
אלק קולינס – 75 עודד ליפא (נכד אפשטיין) גולן רוזנקרנץ מיכאלה טנא	21.5	גליה טוביס רן כ"ץ נגה ליפשיץ (נכדה עדר) יסמין מלינה	17.5

ימי נשואין

בתיא ומאיר ריינס 17.5

נזכור

י באייר תשנ"ח 6.5.98 גב' הלין רזניק

פירורים... פירורים....

** "מכבי, מכבי, מכבי תל-אביב, בקיץ בחורף, בסתיו ובאביב..."

כן, אפשר להירגע ולנשום עמוק "אנחנו" שוב אלופי אירופה!!

** ובמעבר חד

שני טכסי יום השואה, האחד שנערך בחדר-האוכל והשני שנערך ליד האנדרטה לזכר המשפחות של אנשי כפר-הנשיא שניספו בשואה, היו מכובדים, מרגשים ורבי משתתפים. בנות וגנר תרמו מכשרונן, וכך גם דפנה שיינגזיכט ומאיה טנא, שלמה וייסבקר, שרה דבולט וכן לוטן מזרחי שהרטיט מיתר בלבבנו בעזרת החצוצרה שלו. שמענו עדויות של אנשים שעברו את התקופה החשוכה ההיא.

** ילדי בר-המצווה חוו חוויה בלתי נשכחת כאשר ביום שישי האחרון חברו שוב לבני גילם מטובא והיו צריכים לנווט דרכם מנקודות שונות באיזור ולהגיע למנסורה. הם התחלקו לקבוצות מעורבות ובעזרת השמש וחוש ההתמצאות יצאו לדרך, קבוצה אחת איבדה את הצפון והגיעה ברגל ל.... כרכום! משם הם חולצו במכונית חזרה למנסורה. בכך לא נסתיימו התלאות, שכן לפתע הגיחו לקראת הנערים/ות שלושה בדווים עם כפיות וג'לאביות, רכובים על סוסים וצעקו עליהם "רוח מן הון, לכו מפה, אסור לכם להיות כאן".

החברה קצת נבהלו אך במהרה הבינו שזו היתה אך הצגה והבדווים המאיימים הביאו להם בצק להכנת פיתות. עוד לא התאוששו מן הערבים ומנבכי הקוצים הגיחו שני "חיילים בריטים", (אלק קולינס ופול בילגורי), שגם הם אסרו עליהם לשהות בשטח כי אין להם שם ודגל. נו טוב, גם זה תוקן, צוייר דגל משותף והומצא שם לשוב "טובא-הנשיא"....

לסיום היום הוזמנו ההורים של הילדים מטובא ומכפר-הנשיא למפגש משותף כשכל אחד הביא כיבוד כיד המלך. הורים משני הצדדים נאמו – ומה אומר לכם, זה פתאום נראה כל-כך פשוט להסתדר עם השכנים, במקום לחפש את השונה והמפריד למצוא את המשותף. לכולנו ילדים בני אותו גיל, כולנו לפעמים שמחים ולפעמים עצובים ובקיצור – כולנו בני-אדם!

** עדי פרנק (בת 8 חודשים), מספרת שנסעה לנסיעת מחקר מטעם נאט"ו לצ'כיה. היא לקחה איתה את אמא אילנה פרנק. הן בילו במשך שבוע שאגב היה החם ביותר מזה 30 שנה!

** שאלתי את הרולד – "נו, מה קורה עם הבריכה?" וכל מה שהצלחתי לדלות ממנו היה "יהיה בסדר". תשובה ישראלית לאללה!!

** דגלני יום העצמאות עובדים במשנה מרץ לקראת ערב יום העצמאות. ועד שתקראו שורות אלו בוודאי כבר תדעו אם השתלמו החזרות. אני בטוחה שכן! יישר כוחך יפעת וייסבקר!

** הצגת יום השואה בביצוע כיתות ו' במבוא גליל היתה, עפ"י ארי שטיינר, **מדהימה!** הילדים הראו כשרון רב בדרמה, בשירים וריקודים בהנחיית נעמה. האולם היה מפוצץ בקהל והיה בהחלט מכובד.

** מכיוון שכולם היו עסוקים במשחק הכדורסל הגורלי, מול הספרדים ולאף אחד לא היה ראש לעזור לי באיסוף הפירורים ומכיוון שאנחנו כבר ביום העצמאות, ליקטתי מספר **טכניקות הישרדות של הישראלי המצוי** באדיבות "ידיעות אחרונות".

- להגיד: "זה בסדר, אני כבר הייתי פה קודם."

- לקחת תמיד את העיתון השני בערמה בקיוסק, למה? כדי לא לצאת פראייר. העיתון העליון בערמה משומש: כולם קראו את הכותרות שלו....
- לתפוס חנייה עם כיסא. במקומות צפופי החנייה של תל-אביב תראה פתאום מוצג נדיר: כ ס א. זה לא כסא שמור – אלא כסא שומר, יעני דחליל חניה....

טוב חברים, עד כאן.
שיהיה לכולם חג-עצמאות שמח ושלא תקבלו התכווצות שרירים מה"נפנופים".

שבת שלום,
מיכל גלוק.

הלוח האלקטרוני - ז"ל

כפי שוודאי שמתם לבכם, הלוח האלקטרוני שלנו הפסיק לעבוד והפעם ניתן לומר שהוא שבק חיים לכל חי, "החזיר ציוד" או החזיר נשמתו לבורא כל המחשבים. איך שלא תסתכלו על זה, זהו סוף דרכה של מערכת ישנה וטובה שעשתה את המוטל עליה וכעת עליה לפנות מקומה לדור היישומים הבא.

עד כאן ההספד.

במונחים טכניים: המחשב קרס ונגמר. ואפילו אם נגייס מחשב אחר הרי שהתוכנה מזמן איננה מוכרת לאיש ואין מי שיטפל בה במקרה הצורך. זהו המצב אליו הגענו וכעת אנחנו מחפשים פתרון שהרי הלוח האלקטרוני חייב לפעול – כך לפחות אנו חושבים – הרולד ואני.

מצאנו מערכת חלופית שתעבוד על שרת אי שם באינטרנט וכאן יוכלו כולם לראות את ההודעות רצות הן במחשב בחיבור לאינטרנט והן בשיטה הישנה על מרקע הטלויזיה.

לגבי המערכת עצמה והאפשרויות הגלומות בה, לא ארחיב כאן את הדיבור מאחר והיא תכנס לשלב ניסוי בלבד, בקרוב.

בשלב זה אני ממתין לאישור המוסדות להמשיך בטיפול עקב
השקעה מסויימת הדרושה כאן.

אז בינתיים קצת סבלנות - דוד אלמן

וכמובן ש...:

הלוח האלקטרוני אינו פעיל כרגע.
העניין בטיפול ועלול לקחת זמן.
נא ל לשלוח הודעות לפרסום עד להודעה חדשה.

תודה ,
צוות תקשורת.

היום בו מת לך הקיבוץ – אבי?

צר לי על שאיני יכול לחלוק אתך את יומו האחרון של הקיבוץ
וזאת בעיקר עקב העובדה שעבורי הוא לא מת....לגמרי לא,
ושלא תהיינה אי הבנות, אינני חסיד גדול של המצב העכשווי.
את כאבך על אותה משפחה אני יכול להבין ואפילו להזדהות אך
מכאן ועד חיסולו של הקיבוץ....נו.... שתהיה לי בריא אבי, עד
120 ועד בכלל.

קיבוץ לא היה מעולם מקום בו כולם אוהבים את כולם.
מריבות, סכסוכים ריבים ואינטריגות היו מנת חלקה של החברה
כאן מאז יום היווסדה. יחד עם זאת מירב הזיכרון האצור בי
הינו של בית.
בית במלוא מובן המילה. בית עם כל ההקשרים הנובעים ממילה
קטנה זו. בית שהוא מקום חם בטוח ונעים לחיות בו. או כדברי
חכמים "באר שאסור להשתין לתוכה".

לראות את חצי הכוס הריקה ולהתעלם מהחצי המלאה הינו
הפסדו של המתבונן.
לראות רק את החצי המלא היא התעלמות מהמציאות כמובן.
חיים שלמים נבנים, מה לעשות. משני חצאים החוברים ליחידה
שלמה אחת.

הייתכן אבי, שחצי הכוס המלאה שלך התרוקנה אף היא ?

שאלה לי אליך. מי אשם בכך שהקיבוץ מת (לדברך כמובן)?
האם זה אותו "הם" מסתורי? או שמא הממסד הנורא והאיום.
האם יש לנו חלק כלשהו באותו "מוות" שהדבקת לנו או שמא
"אנחנו" רק אורחים כאן?
מה עלי לחשוב על חבר הנהלה שטוען כי הגוף אותו הוא אמור
לנהל, "מת" לו פתאום או כדברך:
"היום בו מת לי הקיבוץ"

בכוונה תחילה נמנעתי מלהיכנס למלכודת של "מה זה קיבוץ?"
. אולי תוכל להסביר לי אתה, מה בדיוק מת לך באותו יום ג'
ואז ייתכן שאבין למה התכוונת במאמריך.

אני רק מקווה, אבי, שתסלח לי אם לא אצטרף להלוויה שאתה
מארגן.

דוד אלמן

הקיבוץ מת

אבי אתה כותב נפלא. כושר הביטוי שלך הוא באמת מיוחד
וייחודי לך.

ולעניינינו. כבן וחבר קיבוץ כל ימות חיך, בטח היית עד בעבר,
להחלטות של קיבוץ נגד בקשה של חבר או חברה, שרצו, שאפו,
ביקשו, התחננו, לצאת לשנת חופש כדי ללמוד מקצוע, כדי
לנשום, היו חברי משק יקרים וטובים שלא זכו לאישור בקשתם
הפרטית מהמזכירות והאסיפה של אז.
והיום: משפחה מבקשת שנת חופש, החברות שלהם בקיבוץ היא
מעטת ימים, והקיבוץ של היום, המופרט ו"הלא חברתי",
ו"המנוכר" - מאשר להם לצאת, מה רע? מה קרה? אני חושבת
שזה כל כך אנושי כל כך נפלא. שהנהלה, שהקיבוץ, נענה
לרצון של חבר, להאמין ולקבל שלזה הוא זקוק וללכת עם זה.

על מה הבכי?
ועוד ממך – חבר הנהלת הקיבוץ הזה (שלא קיים), שאני מבינה
שגם אתה הצבעת שם בישיבה המדוברת, בעד יציאת המשפחה
לשנת חופש. אז מה פיצול האישיות הזה? מי הורג את מי? מי
מת?

שושנה ש.

ערב לזכרו של מייקל דוארי ז"ל

ביום חמישי 26/5/05 נקיים ערב לזכרו של יקירנו –
מייקל דוארי
בחדר-האוכל של כפר-הנשיא, בשעה 20:30.

במסגרת הערב יוצג ספר שמנציח את זכרו וכן נקרין
סרט על חייו.

כולם מוזמנים.

המשפחה.

רשימת השומרים לשבוע

13/5 19/5

יום	תאריך	שם השומר
יום שישי	13/5	עמית כץ
שבת	14/5	יוסי כץ
יום א'	15/5	אריק לינטון
יום ב'	16/5	לירן לינטון
יום ג'	17/5	עופר לובל
יום ד'	18/5	מיכה ליפשיץ
יום ה'	19/5	שבי מזרחי

כל החלפה באחריות השומר בלבד.
על כל החלפה יש ליידע את טוני ינטיס או נתן ברק.

תודות

אני רוצה להודות לנטע על המפעל הנחמד והחיובי שלה,
איסוף כספים כדי לתת לחברים שי ליום ההולדת ה- 70
או ה- 80, ליום הנישואין ה-25, 50 וה- 60 וגם לזוגות
שנישאים.

נטע טורחת שנים רבות לתת לחברים הרגשה טובה
ואיכפתיות.

בהזדמנות זו אני מודה לחברים האלמונים (לא יכולתי
לברר את שמותיכם בשום מקום), על השי ליום הולדתי
ה- 70.

חן, חן
בת-שבע.

תודה

תודה לכל מי שהשתתף בשמחתי לכבוד יום ההולדת שלי!

מאד התרגשתי מהמסיבה עצמה,
מתחושת הידידות והחום שאפפה אותי
ומכל הברכות והאיחולים שקיבלתי,
ברצוני להודות במיוחד למשפחתי היקרה אשר אפשרה לי
להיות כה מיוחד בשבילי.

בידידות מאירין

מקום אחר בדרך הביתה – KARIBU

קריבו הנה גלריה חדשה שנפתחה בראש-פינה לפני מספר
חודשים.

הגלריה מוקדשת לאומנות אפריקאית שבטית אוטנטית
ולאומנות רחוב עכשווית מרחבי היבשת.

אפשר למצוא מסיכות גוף, מסכות "פספורט שבטי", מסכות
טקס שמבטאות את התפילות, כלי בישול והגשה, בדי רפיה
ועוד.

עיצוב חלל התצוגה, בחירת הצבעים, המוסיקה והתאורה נעשו מתוך כבוד למוצרים וליוצריהם.
 אני מזמינה חברים לבוא ולהתרשם.
 הגלריה פתוחה כל יום בין השעות 11:00-19:00.
 הגלריה פתוחה גם בשבת.
 להתראות, כוס קפה מובטח.
 שריטה.

מהמרפאה

יש במרפאה קונדומים למכירה.
 ניתן לבקשם מהאחיות או מדורית.

צוות המרפאה

מצורף כאן שיר שכתב גל קוטלר בן ה-9,
 (הבן של בלינדה) במסגרת שיעורי בחירה בבי"ס
 ניצני זבולון. השיר נכתב על הביקורים שלו כאן
 בכפר הנשיא אצל סבתא פרל בן-עטר, ופורסם
 בעלון "השבט השישי" של המועצה האיזורית
 זבולון. לסבתא פרל הגאה בקכות מכולנו.

המקום שאני אוהב:

צפת והר עצמון
 שרים בשכרון.
 מפסגתם הגבוהה
 יצפו על ארצנו היפה.

העצים מספרים על ניסים
מימים רחוקים.
הפרחים מזמינים את הפרפרים
לשתות את הצוף הסיפורי.

ובין ההרים שוכן לו קיבוץ
שאותו אני אוהב.
וסבתא שלי תמיד אצלי בלב.
כשאני קופץ לביקור
סבתא תמיד נותנת מקום לגור.

מכבי שלנו מכבי תל-אביב

גל קוטלר

צהוב עולה זה מכבי, צהוב עולה זה מכבי,
אין אין עליה, הקבוצה של המדינה, הקבוצה של אירופה.
ביום שישי זה התחיל, רגע לפני כניסת השבת, עשרות אלפי
ישראלים במוסקבה ומאות אלפי ישראלי בארץ עצרו
את נשימתם בדריכות לקראת משחקה של מכבי ב"פיינל פור"
האירופי.

מכילים את הבירות, הפיצוחים ומתלבשים בתלבושת מכבי.
תולים צעיפים וסמלים של מכבי, וזהו מוכנים למשחק.
לא לפני שמדליקים נרות שבת ודוחים את ארוחת הערב
והקידוש עד לאחר המשחק ומתפללים שמכבי תנצח.
התפילה מתקבלת ועוד ערב שמח מסתיים וזאת רק המנה
הראשונה, וכבר מחכים לגמר ביום ראשון.
אין סבלנות לחכות והשבת מתארכת.

יום ראשון מגיע ושוב אותן הכנות למשחק ושוב הלב דופק
והעצבים מתוחים.
כל שניה עוברת כנצח, אך סוף טוב, הכל טוב ועוד ניצחון של
מכבי.
אפשר לצאת לחגוג, עוד גביע אירופה, ולשיר "
מכבי שלנו מכבי תל-אביב, בקיץ, בחורף, בסתיו ובאביב".
אלופת אירופה, כל הכבוד וקדימה לאליפות המדינה. ומי שלא
קופץ הוא אדום!

חג-עצמאות צהוב – כחול ולבן שמח לכווווווולם.

שבת-שלום ושיעבור הכל ממול.

ש ב י

חידון ליום העצמאות:

מי היה האיש אשר קרא את מגילת העצמאות?

1. חיים וייצמן	2. תיאודור הרצל
3. דוד בן-גוריון	4. חיים נחמן ביאליק

מתי קמה מדינת ישראל?

1. 12 בנובמבר 1917	2. 14 במאי 1948
3. 29 באוגוסט 1947	4. 29 בנובמבר 1948

ספירת מלאי

מילים: יוסי בנאי

מדינה אחת, פעמיים ים
ואגם אחד וקדחת גם,
שמש אחת עגולה,
עם אחד חכם מלא סגולה,
כאב ראש אחד ושלוש גלולות
ושישה ימים ושבעה לילות.
אחד אלוהינו, אלוהינו, אלוהינו
שבשמים ובארץ.

עלייה גדולה מאלפיים שנות גולה,
שתי חופשות שנתיות ואחת רגילה.
יום של ניצחון, יום של מפלה,
רגע ביטחון, שלושים ימי מחלה.
טרומפלדור בגליל וקונצ'רטו לחליל
וחצי תריסר אלופים במיל'.
אחד אלוהינו, אלוהינו, אלוהינו
שבשמים ובארץ.

עם אחד עתיק, שני שרים בלי תיק,
הראשון עצוב, השני מצחיק,

ילדות אחת קשה, שנים של התשה
ומי שרוצה עצמאות □ בבקשה.
מלחמות חמש, חטיבת חרמ"ש
וחייל אחד משחק שש בש.
אחד אלוהינו, אלוהינו, אלוהינו
שבשמים ובארץ.

חיילים שלושה עייפים במשלט,
ושבעים ילדים צוחקים במקלט.
שלושה אסירי ציון יצאו לחופשי,
אסיר עולם אחד בחודש השישי.
יום הילד, יום הפרח ויום השנה.
וגבעה עשרים וארבע עדין לא עונה.
אחד אלוהינו, אלוהינו, אלוהינו
שבשמים ובארץ.